

08/231-4297/MP
18.12.2018

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА

VIІ СЕСІЯ VIII СКЛИКАННЯ

РІШЕННЯ

№ _____

проект

**Про внесення змін до рішення Київської міської ради
від 23 червня 2011 року №242/5629 «Про встановлення
місцевих податків і зборів у м. Києві»
(у редакції рішення Київської міської ради
від 18.10.2018 № 1910/5974)**

Відповідно до Податкового кодексу України та Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Внести зміни до Положення про плату за землю в місті Києві, затвердженого рішенням Київської міської ради від 23 червня 2011 року №242/5629 (у редакції рішення Київської міської ради від 18.10.2018 № 1910/5974):

1.1. В Таблиці № 2 до додатка 3 рішення Київської міської ради від 23 червня 2011 року №242/5629 (у редакції рішення Київської міської ради від 18.10.2018 № 1910/5974) графу «Група платників, категорія/цільове призначення земельних ділянок» та графу «Розмір пільги (відсотків суми податкового зобов'язання за рік)» доповнити відповідно абзацом та цифрою такого змісту:

Група платників, категорія/цільове призначення земельних ділянок	Розмір пільги (відсотків суми податкового зобов'язання за рік)
Суб'єктів господарювання, що здійснюють господарську діяльність у сфері централізованого водопостачання та водовідведення в частині площ, на яких розміщені основні, підсобні і допоміжні будівлі та споруди технічної інфраструктури	66,70

2. Оприлюднити рішення в газеті Київської міської ради «Хрещатик».

3. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію Київської міської ради з питань бюджету та соціально-економічного розвитку.

Київський міський голова

В. Кличко

Подання:

Депутат Київської міської ради

О. Костюшко

Погоджено:

Голова постійної комісії Київради
з питань бюджету та соціально-
економічного розвитку

А.Странніков

Секретар комісії

Г.Ясинський

Начальник управління правового
забезпечення діяльності Київської
міської ради

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту рішення Київської міської ради «Про внесення змін до рішення Київської міської ради від 23 червня 2011 року № 242/5629 «Про встановлення місцевих податків і зборів у м. Києві» (у редакції рішення Київської міської ради від 18.10.2018 № 1910/5974)

1. Обґрунтування необхідності прийняття рішення

Прийняття цього проекту рішення зумовлено необхідністю уникнення підвищення для населення та інших споживачів міста Києва тарифів на централізованого водопостачання та водовідведення, яке стане наслідком зростання розміру плати за землю, оскільки згідно Порядку формування тарифів на централізоване водопостачання та водовідведення, затвердженого постановою Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг від 10.03.2016 № 302, витрати пов'язані зі сплатою податків, зборів, обов'язкових платежів враховуються при формуванні відповідних тарифів.

Чергове підвищення тарифів у свою чергу призведе до непомірного фінансового перенавантаження на споживача та підвищить соціальну напругу у суспільстві.

Така ситуація склалась у зв'язку з наступним.

Існуюча редакція рішення передбачає пільги зі сплати за землю лише для підприємств державної та комунальної форми власності та відокремила від комунальних підприємств інші підприємства Києва, що віднесені до комунального сектору економіки і засновані у формі господарських товариств на основі комунального майна територіальної громади, управління якими здійснюється територіальною громадою через систему організаційно-господарських повноважень Департаменту комунальної власності м. Києва, який здійснює управління корпоративними правами громади у статутному капіталі цих товариств та має вирішальний вплив на господарську діяльність цих суб'єктів.

Вважаємо, що невключення до Таблиці № 2 підприємств, які віднесені до комунального сектору економіки суперечить статті 24 Господарського кодексу України (ГКУ) та порушує права територіальної громади міста Києва.

Згідно частини 1 статті 24 Господарського кодексу України управління господарською діяльністю у комунальному секторі економіки здійснюється через систему організаційно-господарських повноважень територіальних громад та органів місцевого самоврядування щодо суб'єктів господарювання, які належать до комунального сектору економіки і здійснюють свою діяльність на основі права господарського відання або права оперативного управління.

Згідно частини 3 статті 24 ГКУ суб'єктами господарювання комунального сектора економіки є суб'єкти, що діють на основі лише комунальної власності, а також суб'єкти, у статутному капіталі яких частка комунальної власності перевищує п'ятдесят відсотків чи становить величину, яка забезпечує органам місцевого самоврядування право вирішального впливу на господарську діяльність цих суб'єктів.

До підприємств, управління корпоративними правами яких здійснює територіальна громада через Департамент комунальної власності м. Києва

виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) та який має вирішальний вплив на господарську діяльність цих суб'єктів, згідно реєстру корпоративних прав територіальної громади міста Києва, належить, зокрема, ПрАТ «АК «Київводоканал» (частка корпоративних прав громади у формі прямої та опосередкованої участі становить майже 92%, в тому числі - пряма участь територіальної громади у статутному капіталі становить 25,46%, опосередкована участь через пряме володіння істотною участю у статутному капіталі власника істотної участі у статутному капіталі ПрАТ «АК «Київводоканал» - 67,0%).

Цей суб'єкт господарювання здійснює діяльність з надання соціально важливих для територіальної громади послуг з централізованого водопостачання та водовідведення населенню міста Києва за допомогою земельних ділянок та майна комунальної форми власності, що належать громаді.

Таким чином, існуюча редакція обмежує права господарських товариств, які перебувають в управлінні територіальної громади міста Києва шляхом управління корпоративними правами територіальних громад у статутному капіталі господарських товариств, які мають вирішальний вплив на господарську діяльність цих товариств, що в результаті може порушити матеріально-фінансову основу існування територіальної громади Києва.

Виключення з існуючої редакції рішення господарських товариств, у статутному капіталі яких частка корпоративних прав територіальної громади міста Києва забезпечує Департаменту комунальної власності здійснювати вирішальний вплив на господарську діяльність цих суб'єктів, порушує вимоги чинного законодавства щодо правового статусу майна комунальної власності та підприємств, які здійснюють діяльність на основі цієї власності, оскільки на законодавчому рівні ці підприємства мають рівні права щодо здійснення господарської діяльності, форми цих підприємств не змінюють правовий статус комунального майна, а діяльність як комунальних підприємств так і господарських товариств, віднесених до комунального сектору економіки, регулюється одними і тими ж законодавчими актами, зокрема, Господарським кодексом України.

Слід враховувати, що в Україні немає окремого правового регулювання діяльності підприємств, управління корпоративними правами в статутному капіталі яких здійснюють територіальні громади через органи місцевого самоврядування.

Вірогідно, що це стало причиною не включення таких господарських товариств, до Таблиці № 2 до Додатку 3 рішення.

Крім того, згідно зі статтею 6 ГКУ загальними принципами господарювання в Україні є забезпечення економічної багатоманітності та рівний захист державою усіх суб'єктів господарювання.

Існуюча редакція порушує принцип рівного захисту державою всіх суб'єктів господарювання закріплений статтею 13 Конституції України та статтею 6 ГКУ. Відповідно до принципу рівності, держава виступає гарантом рівного захисту усіх суб'єктів господарювання, не залежно від форми власності, шляхом ненадання переваг у захисті прав жодному із суб'єктів господарювання, оскільки кожен суб'єкт наділений тим самим обсягом прав і може відстоювати їх у визначеному законом порядку. Усі суб'єкти права власності рівні перед законом у здійсненні ним своїх прав та обов'язків.

Відповідно до вимог ст. 12 Податкового кодексу України та ст. 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», податок на землю віднесений до місцевих податків, які встановлюються органами місцевого самоврядування, і вказані органи відповідно до своїх повноважень щорічно встановлюють підприємствам ставки та пільги зі сплати земельного податку.

Відповідно до Ліцензійних умов провадження діяльності з централізованого водопостачання та водовідведення, затверджених постановою НКРЕКП від 22.03.2017 № 307, ПрАТ «АК «Київводоканал» надає послуги, використовуючи комунальне майно територіальної громади (водопровідні та каналізаційні мережі та споруди), розташоване на земельних ділянках комунальної форми власності, за користування якими Товариство сплачує податок на землю.

Відповідно до статті 206 Земельного кодексу України використання землі в Україні є платним.

Статтею 269 Податкового кодексу України (далі – ПК України) передбачено, що платниками податку є: власники земельних ділянок, земельних часток (паїв); землекористувачі.

Об'єктом оподаткування за ПК України є: земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні; земельні частки (паї), які перебувають у власності.

Згідно п. 287.1 ст. 287 ПК України встановлено, що власники землі та землекористувач сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

Відповідно ст. 271 ПК України, базою оподаткування є: нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до встановленого порядку; площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

При цьому, підставою для нарахування земельного податку є дані Державного земельного кадастру (п. 286.1 ст. 286 ПК України).

З 17.07.2018 набрав чинності наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України від 27.03.2018 № 162, яким внесено зміни до Порядку нормативної грошової оцінки земель населених пунктів, затверджений Наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 25.11.2016 № 489 (zareestrovano в Міністерстві юстиції України 19.12.2016 за № 1647/29777) (далі – Порядок).

Порядком передбачено, що з 17.07.2018 для земельних ділянок, інформація про які не внесена до відомостей Державного земельного кадастру та у разі якщо у відомостях Державного земельного кадастру відсутній код Класифікації видів цільового призначення земель для земельної ділянки, коефіцієнт, який характеризує функціональне використання земельної ділянки (Кф) при розрахунку її нормативної оцінки застосовується із значенням 3,0 замість прийнятого діапазону для всіх інших ділянок від 0,5 до 2,5.

Відповідно до Порядку коефіцієнт, який характеризує функціональне використання земельної ділянки (Кф), встановлюється на підставі Класифікації видів цільового призначення земель (КВЦПЗ), затвердженої наказом Державного комітету України із земельних ресурсів від 23 липня 2010 року №548, zareestrovano в Міністерстві юстиції України 01 листопада 2010 року за №1011/18306 (для більшості земельних ділянок, які знаходяться у користуванні

ПрАТ «АК «Київводоканал», є код КВЦПЗ – 11.04 для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд технічної інфраструктури).

На виконання наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України від 27.03.2018 № 162, по всім земельним ділянкам, якими користується Товариство та які розташовані у Київській області, при розрахунку нормативної грошової оцінки (НГО) землі Товариством було вирішено питання щодо застосування коефіцієнту Кф 0,65.

Крім того, по земельним ділянкам, загальною площею 319 га, які розташовані у межах міста Києва, застосування коефіцієнту Кф 0,65 при розрахунку нормативної грошової оцінки, вчасно опрацьовано та отримано Довідки про розмір нормативної грошової оцінки по земельним ділянкам.

Таким чином, коефіцієнт Кф 0,65 підлягає до застосування щодо земельних ділянок Товариства по місту Києву та Київській області загальною площею 617 га.

Залишається актуальним питання щодо земельних ділянок площею 126 га до яких застосовується коефіцієнт із значенням 3,0.

Головною причиною застосування коефіцієнта із значенням 3,0 є відсутність в Державному земельному кадастрі необхідних даних про земельні ділянки (відсутність реєстрації земельних ділянок), які обліковуються за ПрАТ «АК «Київводоканал».

На сьогоднішній день інформація викладена у Довідці про розмір нормативної грошової оцінки по земельним ділянкам, видана Департаментом земельних ресурсів Виконавчого органу КМДА є не повною, тобто без визначення цільового призначення земельної ділянки. Дані зазначені в довідці про розмір нормативної грошової оцінки (НГО) земельної ділянки взяті з бази даних міського кадастру, що внесені на основі технічного звіту по встановленню зовнішніх меж землекористування. Також зазначаємо, що в довідці всі дані взяті з бази даних міського кадастру окрім коефіцієнту функціонального використання земельної ділянки (Кф).

Відповідно до Закону України «Про Державний земельний кадастр» державна реєстрація земельних ділянок здійснюється за місцем їх розташування відповідним Державним кадастровим реєстратором центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, за заявою органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування.

Однак, незважаючи на те, що всі земельні ділянки, які перебувають в користуванні ПрАТ «АК «Київводоканал» та зареєстровані в базі даних Міського земельного кадастру, до даного часу не передано до бази даних Державного земельного кадастру всієї інформації про сформовані земельні ділянки, дані з якого є підставою для нарахування земельного податку (п. 286.1 ст. 286 ПК України).

Слід зазначити, що відомості про цільове призначення земельної ділянки, що вносяться до Державного земельного кадастру на підставі документації із землеустрою у встановленому законодавством порядку (ст. 1 Закон України «Про землеустрій»), використовуються для визначення коефіцієнта функціонального використання земельної ділянки (п. 3 Порядку нормативної грошової оцінки земель населених пунктів) під час виконання робіт з такої оцінки.

Підстави та порядок виконання оцінки, а також набрання чинності результатів такої оцінки, після затвердження рішенням органів місцевого самоврядування

технічної документації з оцінки, визначені ст. 15, 18, 23 Закону України «Про оцінку землі».

Виконання оцінки здійснюється на підставі рішення органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування або договору, який укладається заінтересованими особами в порядку, встановленому законом (ст. 15 Закону «Про оцінку землі»). Для земельних ділянок у межах населених пунктів затверджується рішенням відповідної сільської, селищної, міської рад, які набирають чинності у строки, встановлені п. 271.2 ст. 271 Податкового кодексу (ст. 23 Закону «Про оцінку землі»).

Згідно п. 271.2 ст. 271 Податкового кодексу України рішення рад щодо нормативної грошової оцінки земельних ділянок, розташованих у межах населених пунктів, офіційно оприлюднюється відповідним органом місцевого самоврядування до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування нормативної грошової оцінки земель або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом).

Офіційні відомості про результати землепорядних робіт та НГО вносяться до Державного земельного кадастру у порядку, передбаченому ст. 21 Закону України «Державний земельний кадастр».

Тобто, податкові зобов'язання з плати за землю обчислюються відповідно до витягу про НГО, що виконана та затверджена у порядку визначеному Законом, із застосуванням до неї величини коефіцієнта індексації, розрахованої залежно від дати затвердження такої оцінки.

Разом з цим, у разі наявності в Державному земельному кадастрі, у відомостях про земельну ділянку ознак, що вказані у Порядку, суб'єкт господарювання (землекористувач) керуючись ст. 15 Закону «Про оцінку земель», звертається до органу місцевого самоврядування щодо виконання робіт із землеустрою та оцінки з метою внесення відповідних відомостей до Державного земельного кадастру.

Процедура оформлення прав на земельні ділянки, що належать територіальній громаді м. Києва, є складною та довготривалою. Аналіз практичних ситуацій, що склалися у застосуванні норм чинного законодавства щодо безпосередньої оренди земельних ділянок, свідчить про недосконалість деяких їх положень.

Основними з них є відсутність чітких правових і процесуальних гарантій суб'єктам господарювання в сфері оформлення прав землекористування і суб'єктивність органів місцевого самоврядування при укладенні договорів оренди землі.

Положенням про плату за землю в місті Києві (додаток 3 до рішення Київської міської ради від 23.06.2011 № 242/5629 (у редакції рішення Київської міської ради від 18.10.2018 № 1910/5974) суб'єктам господарювання, що здійснюють діяльність з централізованого водопостачання та водовідведення, визначається земельний податок за ставкою 3 відсотки, пільгових ставок зі сплати земельного податку не встановлено.

Незважаючи на стратегічне значення об'єктів централізованого водопостачання та водовідведення, зазначеним Положенням окремої ставки земельного податку для суб'єктів господарювання, що провадять діяльність у сфері централізованого водопостачання та водовідведення, не встановлено, а також не встановлено окремої ставки земельного податку для категорії земель, на яких розміщені об'єкти, споруди

та мережі централізованого водопостачання та водовідведення та не встановлено окремої пільги для таких суб'єктів зі сплати земельного податку, що в свою чергу призведе до значного збільшення витрат таким суб'єктам господарювання.

Згідно з Порядком формування тарифів на централізоване водопостачання та водовідведення, затвердженого постановою НКРЕКП від 10.03.2016 № 302, Товариство включає витрати по сплаті земельного податку до планованих витрат під час формування тарифів.

В разі відсутності пільги для суб'єктів господарювання, що здійснюють діяльність у сфері централізованого водопостачання та водовідведення або для категорії земель, на яких розміщені об'єкти, споруди та мережі централізованого водопостачання та водовідведення, у 2019 році витрати ПрАТ «АК «Київводоканал» як підприємства комунального сектору економіки на сплату земельного податку можуть досягти 172,5 млн грн, відповідно, підвищиться розмір тарифів для споживачів м. Києва, що неминуче призведе до непомірного фінансового перенавантаження на споживача та підвищить соціальну напругу у суспільстві.

Крім того, надання пільги зі сплати податку за землю суб'єктам, що здійснюють діяльність у сфері централізованого водопостачання та водовідведення, не є державною допомогою, оскільки такі суб'єкти згідно Закону України «Про природні монополії» займають монопольне становище на ринку відповідних послуг і надання пільги зі сплати за землю не спотворює економічну конкуренцію. Зазначене підтверджується листом Антимонопольного комітету України від 12.11.2018 № 500-29/05-14962.

2. Мета і завдання прийняття рішення.

Метою та завданням прийняття цього проекту рішення є уникнення непомірного фінансового перенавантаження на споживача та підвищення соціальної напруги у суспільстві через чергове підвищення тарифів з централізованого водопостачання та водовідведення, яке стане наслідком зростання розміру плати за землю, оскільки згідно Порядку формування тарифів на централізоване водопостачання та водовідведення, витрати пов'язані зі сплатою податків, зборів, обов'язкових платежів враховуються при формуванні відповідних тарифів.

3. Загальна характеристика рішення

Проектом рішення передбачено в Таблиці № 2 до Додатка 3 до рішення Київської міської ради від 23.06.2011 № 242/5629 (у редакції рішення Київської міської ради від 18.10.2018 № 1910/5974) графу «Група платників, категорія/цільове призначення земельних ділянок» та графу «Розмір пільги (відсотків суми податкового зобов'язання за рік)» доповнити відповідно абзацом та цифрою такого змісту:

Група платників, категорія/цільове призначення земельних ділянок	Розмір пільги (відсотків суми податкового зобов'язання за рік)
Суб'єктів господарювання, що здійснюють господарську діяльність у сфері централізованого водопостачання та водовідведення в частині площ, на яких розміщені основні, підсобні і допоміжні будівлі	66,70

4. Стан нормативно – правової бази у даній сфері.

Правовідносини в даній сфері врегульовані Земельним кодексом України, Податковим кодексом України, Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», Законом України «Про столицю України – місто – герой Київ».

Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2018 році» від 07 грудня 2017 року № 2245-VIII встановлено, що у 2018 році до рішень про встановлення місцевих податків і зборів, прийнятих органами місцевого самоврядування не застосовуються вимоги Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

5. Фінансово – економічне обґрунтування.

Реалізація рішення не призведе до зменшення надходження до бюджету міста Києва та не потребує додаткових витрат з бюджету міста Києва.

6. Прогноз соціально – економічних та інших наслідків прийняття рішення.

Прийняття рішення надасть підстави контролюючим органам для здійснення адміністрування земельного податку за земельні ділянки, право власності на які або право оренди яких в установленому законодавством порядку не оформлено, дієвого контролю за сплатою такого податку та виконання запланованих показників надходжень по земельному податку до бюджету міста Києва у 2018 році.

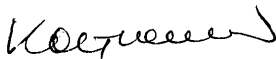
Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2018 році» від 07 грудня 2017 року № 2245-VIII встановлено, що у 2018 році до рішень про встановлення місцевих податків і зборів, прийнятих органами місцевого самоврядування, не застосовуються вимоги підпункту 12.3.4 пункту 12.3, підпункту 12.4.3 пункту 12.4 та пункту 12.5 статті 12 Податкового кодексу України, в зв'язку з чим норми рішення будуть застосовуватись з моменту його оприлюднення.

7. Суб'єкти подання проекту рішення

Суб'єктами подання даного проекту рішення є депутат Київської міської ради VIII скликання, член депутатської фракції «Солідарність» Костюшко Олег Петрович.

8. Відповідальний за супроводження проекту рішення - депутат Київської міської ради VIII скликання, член депутатської фракції «Солідарність» Костюшко Олег Петрович.

Депутат
Київської міської ради

Олег Костюшко

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту рішення Київської міської ради
«Про внесення змін до рішення Київської міської ради від 23 червня 2011 року № 242/5629 «Про встановлення місцевих податків і зборів у м. Києві» (у редакції рішення Київської міської ради від 18.10.2018 року № 1910/5974)

Таблиця № 2
до Додатку 3 до рішення Київської міської ради
від 23 червня 2011 року № 242/5629
(у редакції рішення Київської міської ради
від 18.10.2018 № 1910/5974)

Чинна редакція		Пропонується	
Група платників, категорія/цільове призначення земельних ділянок	Розмір пільги (відсотків суми податкового зобов'язання за рік	Група платників, категорія/цільове призначення земельних ділянок	Розмір пільги (відсотків суми податкового зобов'язання за рік
відсутня	відсутня	Суб'єктів господарювання, що здійснюють господарську діяльність у сфері централізованого водопостачання та водовідведення в частині площ, на яких розміщені основні, підсобні і допоміжні будівлі та споруди технічної інфраструктури	66,70

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

вул. Митрополита Василя Липківського, 45, м. Київ, 03035, тел. (044)251-62-62, факс (044)520-03-25
E-mail: slg@amcu.gov.ua Web: http://www.amc.gov.ua Код ЄДРПОУ 00032767

12.11.2018 № 20-29/05-14962 На № _____ від _____

ПАТ «АК «Київводоканал»
вул. Лейпцизька, 1-а
м. Київ, 01015

Про надання інформації

Розглянувши лист приватного акціонерного товариства «Акціонерна компанія «Київводоканал» від 30.10.2018 № 5593/18/36/02-18 (вх. № 8-01/312-р/дд від 30.10.2018) про надання роз'яснень у сфері державної допомоги, Антимонопольний комітет України (далі – Комітет) у межах наданих повноважень повідомляє, що відповідь на поставлені у листі питання відображені у роз'ясненнях Комітету з питань застосування законодавства у сфері державної допомоги від 05 жовтня 2017 року № 35-рр/дд та від 16 серпня 2018 року № 10-рр/дд, розміщених на сайті Комітету за адресою: <http://www.amc.gov.ua/amku/control/main/uk/publish/article/126080>.

Відповідно до пункту 1 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (далі – Закон):

державна допомога суб'єктам господарювання (далі – державна допомога) – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;

Отже, державна підтримка є державною допомогою, якщо одночасно виконуються такі умови:

- підтримка надається суб'єкту господарювання;
- підтримка створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;
- фінансування державної підтримки здійснюється за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;

- підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.

Відповідно до частини першої статті 4 Закону державна допомога полягає у передачі ресурсів держави чи місцевих ресурсів окремим суб'єктам господарювання, а також у втратах доходів відповідних бюджетів.

Абзац другий частини першої статті 4 Закону містить невичерпний перелік форм, в яких може реалізовуватися державна допомога.

Відповідно до пункту 24 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виключною компетенцією сільських, селищних, міських рад є встановлення місцевих податків і зборів відповідно до Податкового кодексу України.

ПАТ «АК «Київводоканал»

№8528/0/36/01-18 від 13.11.2018

Відповідно до підпункту 12.3.7. пункту 12.3. статті 12 Податкового кодексу України не дозволяється сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів.

Відповідно до Повідомлення Європейської комісії щодо поняття державної допомоги згідно зі статтею 107 (1) Договору про функціонування Європейського союзу (далі – ДФЕС, Договір) щодо фіксованих ставок податків для певних видів діяльності, встановлено наступне.

1. Заходи мають бути доступними будь-яким суб'єктам господарювання в будь-якій галузі та будь-якого розміру, які мають непогашену податкову заборгованість на дату запровадження відповідних заходів, без надання переваг будь-яким групам суб'єктів господарювання.

2. Такі заходи не повинні передбачати жодної фактичної вибірковості на користь будь-яких суб'єктів чи галузей.

3. Діяльність податкової адміністрації має обмежуватися управлінням застосування податкової амністії без жодних дискреційних повноважень щодо надання такої амністії чи її обсягу.

4. Застосування податкової амністії не має передбачати звільнення від обов'язку проходження перевірок.

Загалом податкова амністія, яка застосовується до суб'єктів господарювання, за умови дотримання зазначених вище умов, може вважатися заходом загального характеру.

Застосування окремих положень, які не містять елементів дискреційного характеру, наприклад, щодо розрахунку податку на прибуток за фіксованою ставкою, може виправдовуватися характером та загальною концепцією системи оподаткування, якщо такі положення розроблені з урахуванням специфічних вимог бухгалтерського обліку або ролі земельних активів у певних галузях.

У таких випадках зазначені положення не мають вибіркового характеру за умови дотримання таких умов:

(а) фіксовані ставки застосовуються з метою запобігання диспропорційному адміністративному навантаженню на деякі типи суб'єктів господарювання, з огляду на їхній розмір або сферу діяльності (наприклад, на компанії в галузі сільського господарства або рибництва);

(б) встановлення фіксованих ставок для певних суб'єктів господарювання загалом не виражається у зменшенні податкового навантаження на таких суб'єктів порівняно з іншими суб'єктами господарювання та не надає переваг жодній категорії таких суб'єктів.

У розумінні статті 107 (1) Договору перевагою вважається будь-яка економічна вигода, яка була б недоступною для суб'єкта господарювання за звичайних ринкових умов, тобто за відсутності втручання держави.

На захід державної допомоги поширюється стаття 107 (1) ДФЕС, якщо він сприяє «окремим суб'єктам господарювання або виробництву окремих товарів». Отже, не всі заходи, які сприяють суб'єктам господарювання, відповідають критеріям допомоги, а тільки ті, що вибірково надають переваги окремим суб'єктам господарювання або категоріям суб'єктів господарювання чи окремим галузям економіки.

Заходи загального застосування, що не надають переваг лише окремим суб'єктам господарювання або окремим товарам, не підпадають під дію статті 107 (1) ДФЕС.

Враховуючи викладене, якщо встановлення органами місцевого самоврядування місцевих податків та зборів не має індивідуального характеру для окремих суб'єктів господарювання, не надає переваг суб'єктам господарювання, не має вибіркового

характеру, такий захід не є державною допомогою відповідно до статті 1 Закону і не потребує подання повідомлення Комітету.

Разом з тим, якщо захід містить ознаки вибірковості та надає переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності, то він має ознаки державної допомоги і потребує подання повідомлення Комітету за формою, що передбачена додатком 1 до Порядку подання та оформлення повідомлення про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 04.03.2016 № 2-рп та зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 04.04.2016 за № 501/28631.

Згідно з частиною першою статті 1 Закону України «Про природні монополії» природна монополія – стан товарного ринку, при якому задоволення попиту на цьому ринку є більш ефективним за умови відсутності конкуренції внаслідок технологічних особливостей виробництва (у зв'язку з істотним зменшенням витрат виробництва на одиницю товару в міру збільшення обсягів виробництва), а товари (послуги), що виробляються суб'єктами природних монополій, не можуть бути замінені у споживанні іншими товарами (послугами), у зв'язку з чим попит на цьому товарному ринку менше залежить від зміни цін на ці товари (послуги), ніж попит на інші товари (послуги).

Відповідно до статті 5 Закону України «Про природні монополії» до сфери діяльності суб'єктів природних монополій, зокрема належить діяльність з централізованого водопостачання та водовідведення.

ПАТ «АК «Київводоканал» надає споживачам міста Київ послуги з централізованого водопостачання та водовідведення на підставі ліцензії від 03.02.2018 № 186, виданої Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

Відповідно до статті 5 Закону України «Про природні монополії» до сфери діяльності суб'єктів природних монополій, зокрема належить діяльність з централізованого водопостачання та водовідведення.

У той час як українське законодавство містить чітко визначене поняття «природна монополія», у первинному та вторинному законодавстві Європейського Союзу воно відсутнє. Натомість існує положення, що стосується законної монополії, що означає наявність спеціальних та виключних прав, які держава може призначити підприємствам (як правило державним) з метою забезпечення виконання публічних обов'язків.

Так, відповідно до статті 106 (1) Договору про функціонування Європейського Союзу, держава може зобов'язати певного суб'єкта господарювання бути оператором, що надає послуги загального економічного інтересу (далі – ПЗЕІ). У такому випадку суб'єкти господарювання, що надають ПЗЕІ, або ті, що мають характер прибуткової монополії, підпадають під дію правил конкуренції тільки у тій мірі, в якій це не перешкоджає виконанню дорученого їм спеціального завдання.

Законна монополія існує тоді, коли надання такої послуги на законодавчому рівні або регулюючими заходами покладено на ексклюзивного надавача, з явною заборonoю будь-яким іншим підприємствам надавати таку послугу (навіть не задовольняти можливий попит з боку певних груп покупців). Проте сам факт надання публічних послуг конкретним підприємством не означає, що таке підприємство користується законною монополією.

За загальним правилом надання послуг законною монополією виключає будь-яке спотворення конкуренції, однак є умови, що мають кумулятивно бути виконані. Ці умови встановлені пунктом 188 Повідомлення ЄС, а саме:

- послуга має бути предметом законної монополії;

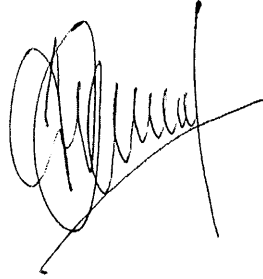
- законна монополія не лише виключає можливість конкуренції на ринку, а й передбачає існування ексклюзивного надавача відповідної послуги на такому ринку;

- відповідна послуга не конкурує з іншими послугами;

- якщо надавач відповідної послуги здійснює діяльність на іншому ринку (за географічним розташуванням чи продукцією), відкритому для конкуренції, можливість здійснення перехресного субсидіювання має бути виключена. Для цього необхідно вести окремі розрахунки, належним чином розподіляти доходи і витрати та запобігати використанню державного фінансування некомерційної діяльності для перехресного субсидіювання комерційної діяльності.

Отже, державна підтримка суб'єктів природних монополій не буде вважатися державною допомогою, якщо будуть кумулятивно дотримані вищезазначені умови.

Державний уповноважений

А. АРТЕМЕНКО

Інформація до проекту рішення Київської міської ради «Про внесення змін до рішення Київської міської ради від 23 червня 2011 року № 242/5629 «Про встановлення місцевих податків і зборів у м. Києві» (у редакції рішення Київської міської ради від 18.10.2018 № 1910/5974)

1. Проектом рішення передбачається внести доповнення до Таблиці № 2 до додатку 3 (Положення про плату за землю в м. Києві, затвердженого рішенням Київської міської ради від 23 червня 2011 року № 242/5629 від 23 червня 2011 року № 242/5629 (у редакції рішення Київської міської ради від 18.10.2018 № 1910/5974), згідно якого встановлюється пільга зі сплати податку за земельні ділянки для суб'єктів господарювання, що здійснюють господарську діяльність у сфері централізованого водопостачання та водовідведення в частині площ, на яких розміщені основні, підсобні і допоміжні будівлі та споруди технічної інфраструктури у розмірі 66,70 відсотків суми податкового зобов'язання за рік.

2. Прийняття рішення пов'язано з необхідністю встановлення пільги за користування земельними ділянками комунальної форми власності, на яких розміщені об'єкти та споруди централізованого водопостачання та водовідведення, які займають стратегічно важливе значення, оскільки забезпечують стале функціонування підприємств, державних установ та організацій міста Києва.

3. В разі відсутності пільги для суб'єктів господарювання, що здійснюють діяльність у сфері централізованого водопостачання та водовідведення або для категорії земель, на яких розміщені об'єкти, споруди та мережі централізованого водопостачання та водовідведення, у 2019 році витрати ПрАТ «АК «Київводоканал» як підприємства комунального сектору економіки на сплату земельного податку можуть досягти 172,5 млн грн, відповідно, підвищиться розмір тарифів для споживачів м. Києва, що неминуче призведе до непомірного фінансового перенавантаження на споживача та підвищить соціальну напругу у суспільстві.

4. Реалізація рішення не призведе до зменшення надходження до бюджету міста Києва, не потребує додаткових витрат з бюджету міста Києва, а навпаки стабілізує своєчасну сплату земельного податку до бюджету м. Києва такими суб'єктами господарювання.

5. **Надання пільги зі сплати податку за землю суб'єктам, що здійснюють діяльність у сфері централізованого водопостачання та водовідведення, не є державною допомогою**, оскільки такі суб'єкти згідно Закону України «Про природні монополії» займають монопольне становище на ринку відповідних послуг і надання пільги зі сплати за землю не спотворює економічну конкуренцію. Зазначене підтверджується листом Антимонопольного комітету України від 12.11.2018 № 500-29/05-14962.

**Заступник міського голови –
секретар Київської міської ради**

Страннікову А.М.
Ганник А.В.

Прошу розглянути проект рішення від 18.12.2018
№08/231- 4297/ПР в установленому порядку.

Пихтіній О.М.

Для контролю за проходженням та тиражування.

В.ПРОКОПІВ

“18” грудня 2018 року
№ 08/231 – 4297/ПР

08/231-4297/MP
18.12.2018

ДЕПУТАТ

КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ VIII СКЛИКАННЯ

“18” грудня 2018 р.

№ 08/279/044/-434

Заступнику міського голови –
секретарю Київської міської ради

Прокопіву В. В.

Шановний Володимире Володимировичу!

Відповідно до ст. 26 Регламенту Київської міської ради, затвердженого рішенням Київської міської ради від 07.07.2016 № 579/579, прошу Вас надати доручення розглянути проект рішення проєкту рішення Київської міської ради «Про внесення змін до рішення Київської міської ради від 23 червня 2011 року № 242/5629 «Про встановлення місцевих податків і зборів у м. Києві» (в редакції рішення Київської міської ради від 18.10.2018 № 1910/5974) на засіданні постійної комісії Київської міської ради з питань бюджету та соціально – економічного розвитку.

Надання пільги зі сплати податку за землю суб'єктам, що здійснюють діяльність у сфері централізованого водопостачання та водовідведення, не є державною допомогою, оскільки такі суб'єкти згідно Закону України «Про природні монополії» займають монопольне становище на ринку відповідних послуг і надання пільги зі сплати за землю не спотворює економічну конкуренцію. Зазначене підтверджується листом Антимонопольного комітету України від 12.11.2018 № 500-29/05-14962.

Додатки:

- проєкт рішення Київської міської ради «Про внесення змін до рішення Київської міської ради від 23 червня 2011 року № 242/5629 «Про встановлення місцевих податків і зборів у м. Києві» на 1 арк. в 1 прим.;
- пояснювальна записка на 7 арк. в 1 прим.;
- порівняльна таблиця до проєкту рішення на 1 арк. в 1 прим.
- електронна версія зазначеного;
- копія листа Антимонопольного комітету України від 12.11.2018 № 500-29/05-14962 на 4 арк. в 1 прим.

З повагою

Депутат
Київської міської ради

Олег Костюшко